

Bu Ülkede Faşizmin Adıdır 12 Eylül

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, 12 Eylül 1980 darbesinin 30. yıldönümü nedeniyle bir basın açıklaması yaptı.

Bugün 12 Eylül 2010. 12 Eylül 80'in üzerinden otuz yıl geçti. Halkına karşı sorumlulukları olan bu ülkenin mühendisleri, mimarları, şehir plancıları ve onların örgütü Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği ve bağlı odaları, bugün de sonuçları süren 12 Eylül'ü yargılamaktadır: Bu ülkede faşizmin adıdır 12 Eylül.

70'li yılların son yarısında Türkiye, siyasetinden ekonomisine, günlük yaşantının her noktasına kadar tarihinin en bunalımlı günlerini yaşıyordu. Ekonomi iflastaydı. Döviz yokluğundan gerekli girdi malları alınamıyor, dış borçların faizleri bile ödenemiyor, temel tüketim malları bulunamıyordu. Dış borçların ödenemez hale gelmesinde IMF, OECD ve benzeri kuruluşlar, ekonomi programlarını iktidarlara dayatıyordu. Emperyalizm, yarattığı borç tuzağı ve "istikrarlı Türkiye" demagojisi ile ülkeyi baskılarına boyun eğme zorunda bırakıyordu. Kamu harcamalarının kısılması, sıkı para ve bütçe uygulamaları, KİT ürünlerine zam, yüksek oranlı devalüasyon, maaş ve ücret kısıtlamaları, düşük taban fiyatı belirlemeleri dayatılan ekonomik istikrar programını oluşturuyordu. 24 Ocak kararları diye bilinen "Ekonomik Önlemler Paketi" işte bu günlerde gündeme getirildi. IMF'nin de işaret ettiği şekilde ekonomik bunalımın yükü bu şekilde emekçi halkın üzerine yıkılacaktı. Siyasetin görünümü ise tam anlamıyla bir kriz şeklinde idi. MC hükümetlerinden sonra, yükselen halk muhalefetine bastırmanın yolu görülerek faşist çeteler ortalığa sürülmüş, iş yerleri, okullar, mahalleler ve fabrikalarda teslim alma saldırıları günlük olağan işler haline getirilmişti. Devrimci demokrat insanlara, aydınlar, gazetecilere, öğrencilere karşı saldırı, cinayet ve katliamlar düzenleniyordu. Kahramanmaraş, Çorum ve Malatya'da gerici ayaklanmalar tertipleniyor, mezhep ayrılıkları körükleniyor, saldırılarda onlarca insan topluca imha ediliyor, binlercesi yaralanıyordu. Öte yandan cana yönelik saldırılar, hemen karşıtını yeşertiyor, direnme eğilimlerinin, karşıt örgütlenmelerin oluşumunu beraberinde getiriyordu. Teslim olmamaya, direnme, muhalefetin örgütlenmesine yönelik çabalar

da çiğ gibi büyüyordu. Sonuçta kentlerin, kasabaların, köylerin, mahallelerin, okulların bölündüğü, siyasal cinayetlerin ve katliamların gündelik olaylar haline geldiği, bunlara karşı da direnmenin kitleselleştiği bir tabloydu görülen.

Bizim gibi ülkelerde özellikle 2. Büyük Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan sonra olan bitenler, ancak emperyalizme bağımlılık olgusu ile birlikte anlaşılır hale gelir.

Ülkemizin önemli tüm sorunlarının ya da önemli olaylarının arkasında emperyalizme bağımlılık olgusunun yarattığı nedenler vardır. Tarihsel gelişimi içinde, ülke içi dinamikler eliyle, burjuva demokratik devrimlerinin yapılamamış olması, sanayi devrimlerinin yapılamaması, aksine, dışa bağımlı nitelik taşıyan ekonomi politikaları ile kapitalizmin geliştirilmeye çalışılması, emperyalist sömürü ve bağımlılık ilişkisini de beraberinde getirmiştir. Sömürü ilişkilerine göre şekil alan yapı sağlıklı bir sanayileşme ve kalkınma sağlamadığı gibi, aksine sürekli sistem içi ekonomik krizlerin oluşumunu sağlamaktadır. Ekonomik krizlerin faturası doğal olarak emekçilere kesilecek ve sonuçta siyasî ve toplumsal kriz doğal bir olgu olacaktır. Ekonomik anlamda emperyalizme bağımlılıkta, siyasal yapıların da bağımlılık ilişkisine girmesi kaçınılmazdır. Bu da bizde ve bizim gibi ülkelerde demokrasinin gelişiminin de dışa bağımlılığını gündeme getirmektedir. Demokrasinin gelişmemesinin de esas nedeni budur.

Şimdi olduğu gibi o dönemin de büyük emperyalist efendisi Amerika'dır. 12 Eylül ve 12 Eylül öncesi yaşananlar da ABD emperyalizminin ve onların işbirlikçilerinin sömürüye dayalı politikalarının ülkemizde yaşama geçirmeleridir. 12 Eylül, ABD emperyalizmin çıkarları doğrultusunda gündeme getirilmiştir. Dışa bağımlılıktan oluşan ve dışa bağımlılıktan oluşacak ekonomik krizin halkın omzuna yıkılması için gündeme getirilmiştir. Süre giden sömürü düzeninin sermaye lehine onarılması yönünde; halkın yükselen muhalefetinin bastırılması için gündeme getirilmiştir.

12 EYLÜL'DE NE OLDU?

650.000 kişi gözaltına alındı. 1.683.000 kişi fişlendi. Açılan 210.000 davada 230.000 kişi yargılandı. 71.000 kişi TCK'nin 141, 142 ve 163. maddelerinden, 98.000 kişi "örgüt üyesi olmak" suçundan yargılandı. 23.000 kişiye 0-1 yıl, 10.700 kişiye 1-5 yıl, 6.100 kişiye 5-10 yıl, 2.390 kişiye 10-20 yıl, 939 kişiye 20 yılın üzerinde ve 630 kişiye ömür boyu hapis cezası verildi. 7.000 kişi için idam cezası istendi. 517 kişiye idam cezası verildi, idamları istenen 259 kişinin dosyası Meclis'e gönderildi, idam cezası verilenlerden 50'si asıldı. 388.000 kişiye pasaport verilmedi. 30.000 kişi "sakıncalı olduğu için işten atıldı. 14.000 kişi vatandaşlıktan çıkarıldı. 30.000 kişi "siyasi mülteci" olarak yurt dışına gitti. 300 kişi kuşuklu bir şekilde öldü. 171 kişinin "işkenceden öldüğü" belgelendi. 14 kişi açlık grevinde öldü. 16 kişi "kaçarken" vuruldu. 95 kişi çatışmada öldü. 73 kişiye "doğal ölüm raporu" verildi. 43 kişinin "intihar ettiği" bildirildi. Cezaevlerinde toplam 299 kişi yaşamını yitirdi. 937 film "sakıncalı" bulunduğu için yasaklandı. 23.677 derneğin faaliyeti durduruldu. 400 gazete için toplam 4.000 yıl hapis cezası istendi. 40 ton gazete ve dergi yakıldı.

12 EYLÜL NE DEMEK?

24 Ocak kararlarının uygulanmaya sokulması demek. IMF demek, Dünya Bankası demek, insanımızın tümüyle teslim alınması demek. Onların çocuklarının işi bitirmesi demek, işkence demek, tecavüz demek, hapisane demek, baskı demek, zor kullanmak demek. DAL demek, Mamak demek, Metris demek. Diyarbakır Cezaevi demek. Asmayalım da besleyelim mi demek. 12 Eylül hukukunun yaratılması demek.

SONUÇ YERİNE

Ya yine "Şairin de dediği gibi, demeğe de dilim varmıyor ama kabahatin çoğu senin be canım kardeşim" denilecek, ya da "12 Eylül yargılanmalıdır" sözünün gerekleri hep birlikte yerine getirilecek.

Mehmet SOĞANCI

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

Devrimci Mühendis, Mimar ve Şehir Plancılarının Örnek Eylemi;

19 Eylül 1979 TMMOB Direnişinin 31. Yıldönümü

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'nin tarihinde mihenk taşlarından biri 19 Eylül 1979 direnişidir. 17 Eylül 1979'da TMMOB ve Birliğe bağlı Elektrik, Fizik, Harita ve Kadastro, İnşaat, Jeoloji, Kimya, Maden, Makina, Metalurji, Meteoroloji, Mimarlar, Orman, Ziraat Mühendisleri ve Şehir Plancıları Odası yöneticileri Ankara'da bir basın toplantısı düzenleyerek tüm mühendis ve mimarların 19 Eylül 1979 Çarşamba günü bir günlük iş bırakmaya çağırıldığını açıkladılar. 19 Eylül günü sabahın erken saatlerinde başlayan eylem TMMOB üyeleri ve çok sayıda teknik personel katılmış, 55 ilde 740 iş yerinde eylem başarıyla uygulanmıştır.

19 Eylül 1979 iş bırakma eyleminin 31. yıldönümünde dönemin belgelerini bir kez daha paylaşıyoruz:

İş bırakma eyleminin duyurulduğu 17 Eylül 1979 tarihli Oda başkanlarıyla yapılan basın toplantısında "Maden ocaklarından-enerji santrallerine, fabrikadan-tarlalara, şantiyelerden-bürolara dek hayatın her alanında çok zor koşullar altında görev yapan mühendis ve mimarlar, tüm emeği ile geçinenler gibi, giderek daha da büyüyen sıkıntılar içinde yaşamağa çalışmaktadırlar.

Bugün, nicel ve nitel yönden her işimizi görecekt teknik elemana sahip bulunulan Türkiye'de bütün önemli işler yüz binlerce lira aylıklar ödenerek yabancı sözde uzmanlara gördürülmekte, gelişmemizin-kalkınmamızın yönetim ve denetimi yabancılara terk edilmiş bulunmaktadır.

Bu yapı içinde bilim ve tekniği emekçi halkının çıkarları doğrultusunda yalnızca onun hizmetine sunması engellenen yurtsever mühendis ve mimarlar, tüm çalışanlar gibi; bir yandan açlığa, işsizliğe, yurt dışına göçe zorlanmakta öte yandan aynı zamanda baskılara, kıyımlara, faşist saldırılara hedef olmaktadır." denilmekte ve talepler sıralandıktan sonra "Ancak görülmektedir ki bu görüş ve önerilerimiz de benimsenmemiştir.

Yaşamak, bilim ve tekniği emekçi halkının hizmetine sunmak isteyen Türkiye mühendis ve mimarları haklı isteklerini gerçekleştirmek için, bugüne dek, gerekli her şeyi yapmışlardır. Bugün haklı isteklerini gerçekleştirecek konum ve etkinliktedirler. Haklı mücadelelerinde yalnız olmadıklarını; işçi, memur, öğretmen, sağlık personeli gibi tüm emeği ile geçinenlerin ve örgütlerinin bizlere onur veren desteklerini aldıklarını bilmekte ve mücadelelerinin başarıya ulaşacağına inanmaktadır.

Türkiye mühendis ve mimarları gerek tek başlarına gerekse diğer çalışanlarla birlikte etkin bir mücadeleyi sürdürmeye kararlıdır ve bu yolda

bugün her zamankinden daha da güçlüdürler.

Gerek diğer çalışanların da desteğini alarak sürdürdüğümüz çalışmalarımızın; gerekse diğer çalışanlarla birlikte başlattığımız ve gelecek günlerde daha da yükselecek ortak çalışmalarımızın mutlaka başarıya ulaşacağına inanıyoruz.

Haklarımızı elde etme yolunda verdiğimiz ve güçlendirerek vereceğimiz mücadeleler sırasında gelen ve gelecek olan baskı ve saldırıların bizi yıldırılmayacağı konusunda hiç kimsenin kuşkusu olmamalıdır.

Bu görüşlerden ve değerlendirmelerden hareket eden TMMOB Yönetim Kurulu bugün için yalnızca bir uyarı olarak,

Tüm mühendis ve mimarları, 19 Eylül 1979 çarşamba günü bir günlük iş bırakmaya çağırılmayı kararlaştırmıştır.

Emekçi halkımıza ve üyelerimize duyururuz!

19 Eylül 1979'da TMMOB Başkanı Teoman Öztürk bir basın açıklaması yaparak; "TMMOB çağırısı uyarınca bu sabah başlayan 1 günlük iş bırakma eylemi başarı ile sürmektedir. Yetkililerin bugünkü basında yer alan demeçleri yıllardan beri haklı isteklerini sabırla ve bütün yolları deneyerek dile getiren mühendis ve mimarları aldatmaya-

çaktır" der ve konuşmasını şöyle tamamlar "Bugün tüm mühendis ve mimarlar, örgütleri TMMOB'nin öncülüğünde ve tüm diğer çalışanlar ve örgütlerinin desteğini alarak anayasal haklarını kullanmaktadırlar. TMMOB bu karar ve uygulayışı ile Kuruluş Yasasında kendisine yüklenmiş olan görevleri yerine getirdiği inancındadır. Ve üyelerinin bu kararı uygulamada gösterdikleri inanç ve kararlılık güven vericidir, hakların elde edilmesi mücadelesinin mutlaka başarıya ulaşacağıın en açık kanıtıdır.

Bugünkü mücadelemizde bizlere omuz veren ve gücümüze güç katan tüm kuruluş ve üyelerine Mühendis ve Mimarlar adına teşekkür ediyoruz. Diğer çalışanlar ve örgütleriyle birlikte önmüzdeki günlerde daha güçlü ve yaygın bir mücadeleyi başarıya ulaştırıncaya dek sürdüreceğimize inandığımızı açıklamayı bir görev sayıyoruz.

Bugünkü eylemimiz, tüm baskılara karşı başarıya ulaşacak ve mücadelemiz güçlenerek sürecektir.

Emekçi halkımıza duyururuz!

20 Eylül 1979'da TMMOB Başkanı Teoman Öztürk ve TMMOB'ye bağlı 18 Odanın yöneticileri bir basın toplantısı yaparak, TMMOB'nin çağırısıyla yapılan 1 günlük iş bırakma eyleminin başarıyla gerçekleştiğini açıklarlar.

TMMOB Uyarıyor: 12 Eylül Ürünü YÖK Tüm Unsurları ile Birlikte Ortadan Kaldırılmalıdır

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, YÖK'ün üniversitelere sivil polis yerleştirme kararıyla ilgili olarak 12 Ekim 2010 tarihinde bir basın açıklaması yaptı.

12 Eylül darbesinin ürünü YÖK, kurulduğu günden bu yana bilimsel, özerk üniversitenin önündeki en büyük engel olmuştur. Ancak AKP İktidarının elinde yeniden yapılan Yükseköğretim Kurulu, kurulduğu günden bu yana gösterdiği performansı da aşarak, işi üniversitelerde karakol kurdukmaya ve "sivil"lerin bulundurulmasına kadar vardırı.

Üniversite, Emniyet, YURTKUR gibi kurumların katılımıyla gerçekleştirilen "Özgür ve Güvenli Üniversite" koordinasyon toplantılarında alınan kararlarla YÖK, üniversitelerde insan aklının alamayacağı işlerin yapılmasını istemektedir.

Söz konusu koordinasyon toplantısı sonucu alınan kararlar emniyet müdürlükleri aracılığıyla üniversite rektörlüklerine gönderilmeye ve üniversitelerden "Ne kadar sivil polise ihtiyaçları oldukları" yönünde talep toplanmaya başlanmıştır.

Bir ilçe emniyet müdürlüğünden kaymakam imzasıyla bir rektörlüğe gönderilen yazıda toplantıda alınan kararlar hatırlatılarak şöyle denilmektedir:

"Bu toplantıda;

- Üniversitelerde meydana gelebilecek olaylara süratle müdahale edilmesi amacıyla öğretim yılını kapsayacak şekilde ihtiyaç halinde başvurmak üzere kolluk kuvvetleri talebi ve sivil emniyet personel görevlendirme yazılarının eğitim ve öğretim yılının başlangıcında rektörlüklerce valiliklerden talep edilmesi, ayrıca üniversitelerimizin imkanları ölçüsünde ve uygun gördükleri alanlarda kampüste görev yapacak sivil kolluk güçleri ile ilgili yer tahsis etmeleri,
- Üniversite birimlerinin; yoğun giriş-çıkış saatlerinde yeteri kadar ekip marifetiyle gerekli

trafik ve güvenlik tedbirlerinin alınmasını kolluk kuvvetlerinden talep etmesi,

- Üniversitelerde meydana gelecek olaylara öncelikle üniversite birim yöneticisi ve özel güvenliğin müdahalede bulunması, olayların önlenmemesi durumunda gerektiğinde kolluk kuvvetlerinin devreye girmesi konuları ele alınmış yukarıda belirtilen hususların mülki idare amirlikleri ve güvenlik kuvvetleri ile birlikte koordineli bir şekilde yerine getirilmesi halinde olayların başlamadan ve büyümeden engellenmesini sağlanacağı belirtilmiştir.

Bu çerçevede geleceğimiz için hayati önem arz eden geçlerin güvenli öğrenim ortamında eğitimlerini sağlamanın Rektörlüklerimiz ve diğer kurumlarımızın sorumluluğunda bulunması sebebi ile belirtilen hususlara titizlikle riayet edilmesi, istenmeyen olaylara sebebiyet verilmemesi ve gerekli çalışmaların yapılması istendiğinden;

2010-2011 eğitim ve öğretim döneminde Rektörlüğünüzce ihtiyaç halinde başvurmak üzere kolluk kuvveti talebi ve sivil emniyet personel talebinizin bulunup bulunmadığı, sivil personel talebinizin olması halinde üniversite kampüs içerisinde uygun bir yer tahsis edilip edilemeyeceği hususunun İVEDİ bildirilmesini arz ederim."

YÖK'ün başında bulunanları uyarıyoruz:

Artık, özerk üniversite, parasız eğitim isteyen öğrencilerin, üniversitelerin ve bilimin yakasından düşün.

Özgürlüklerin ve demokrasinin savunuculuğu kimselere bırakmayan AKP İktidarı da, üniversitelerin içine kurdukları çalışılan karakolları, "özerk üniversite, parasız eğitim" talepleri nedeniyle gözaltına alınan, fişlenen öğrencileri gör-

mezden gelip, konuyu yalnızca "başörtüsü/turban" kavramına indirgeyerek "kendine ait özgürlükler" tartışması içinde boğmaktadır.

AKP İktidarını bir meslek örgütü sorumluluğu ile uyarıyoruz:

Toplumu 12 Eylül ile hesaplaştığınızı iddia ettiğiniz anayasa paketleri, demokratik açılım paketleri ile oyalamayı bırakın. 12 Eylül ile gerçekten hesaplaşın. YÖK'ün kuruluş yıldönümü olan 6 Kasım'da gerçek bir açılım yapın ve bu YÖK denilen garabeti ortadan kaldırın.

Üniversite rektörlerine sesleniyoruz:

Bu anlamsız talepleri bilim insanı kişiliğinizle reddediniz.

Bilim insanları size söylüyoruz:

Bilimsel bilgiyi ürettiğiniz çalışma ortamlarınıza sahip çıkınız.

Çağrımız örgütümüzün geleceği öğrenci üyelerimize:

Kurultaylarımızda konuştuğumuz gibi, şimdi görev size düşüyor. Şimdi daha güçlü öğrenci örgütüllüklerini yaratma zamanı. Şimdi haykırma zamanı. Şimdi sözümlü büyüme zamanı. Şimdi hep birlikte söyleme zamanı:

Biz üniversitede "karakol" ve "sivil" istemiyoruz!

Üniversiteler üniversite bileşenlerindedir!

Yaşasın Özerk ve Demokratik Üniversite Mücadelemiz!

Mehmet Soğancı

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

Biz YÖK'süz Bir Üniversite istiyoruz

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, YÖK'ün kuruluş yıldönümü nedeniyle 6 Kasım 2010 tarihinde bir açıklama yaptı.

Ülkemizin en karanlık dönemini yaratan 12 Eylül askeri darbesinin ilk icraatlarından birisi muhalefetin itici gücü olan üniversitelerin ve üniversite gençliğinin bütünüyle denetim altına alınması ve bu durumun sürekliliğinin sağlanması amacıyla 6 Kasım 1981'de YÖK'ü kurmak olmuştur.

YÖK yasası ile birlikte üniversitelerde bir yıkım süreci başlatılarak öncelikle kadrolar hızla değiştirilmiş, üniversitelerde bilimsellik ve akademik özgürlük tamamen yok edilmiş, birçok öğretim görevlisi ve kamu çalışanı 1402 sayılı yasayla üniversite dışına itilmiş, düşünce ve ifade özgürlüğünün önü kesilerek bilimsellikten uzak ve toplumsal sorunlara sessiz bir öğrenci kitlesi yaratılmak istenmiştir.

YÖK, baskı ve denetim görevinin yanı sıra 12 Eylül ile birlikte uluslararası sermayenin istemlerine uygun olarak ülkenin yeniden şekillendirilmesi sürecinde üniversitelerin yeniden yapılandırılması görevini de üstlenmiştir. YÖK'ün kuruluşu ile birlikte özel üniversiteler kurulmuş, kamu üniversitelerinde de harçlarla paralı eğitime geçilmiştir.

Üniversitelerimiz 29 yıldır 12 Eylül rejiminin ürünü olan YÖK'ün baskısı altındadır.

Uluslararası sermayenin her şeyi metalaştıran neo-liberal politikaları, eğitimi de metalaştırarak öğrencileri müşteriye, üniversiteleri ise sermayenin gereksinimleri doğrultusunda eğitim yapan, sermayeye elaman yetiştiren merkezlerle dönüştürmek istemektedir.

Neo-liberal politikaların uygulayıcısı olan AKP İktidarının elinde yeniden yapılanan Yükseköğretim Kurulu bir taraftan bu politikaları eğitim alanında hayata geçirirken, bir taraftan da baskı görevini yerine getirmektedir.

Son olarak YÖK kurulduğu günden bu yana gösterdiği performansı da aşarak, işi üniversitelerde karakol kurdukmaya ve "sivil"lerin bulundurulmasına kadar vardırırmıştır.

Özgürlüklerin ve demokrasinin savunuculuğunu kimselere bırakmayan, toplumu 12 Eylül ile hesaplaştığını iddia ettiği Anayasa değişiklikleri ile oyalayan AKP İktidarı, üniversitelerin içine kurdukmaya çalışılan karakolları, "özerk üniver-

site, parasız eğitim" talepleri nedeniyle gözaltına alınan; fişlenen öğrencileri görmezden gelmekte, üniversitemizin geleceği olan akademisyenlerin iş güvencesini yok ederek bilim insanlarını işsizlik tehlikesi ile karşı karşıya bırakmakta, sınırlı aktardığı kaynaklarla üniversiteleri sermaye ile doğrudan ilişki kurmaya zorlamaktadır.

12 Eylül rejimiyle hesaplaşmak demek; YÖK ile hesaplaşmak demektir.

YÖK ile hesaplaşmak;

YÖK'ün tamamen bütün kurumları ile birlikte kaldırılmasıdır;

Küreselleşme ve sermaye isteklerine göre üniversitelerin yapılandırılması uygulamalarından vazgeçilmesidir;

Toplumsal eşitsizliğin her çeşidini sürekli ve sistemli olarak üreten eğitim yapısının terk edilmesidir;

Üniversitelerin özerk ve demokratik bir anlayış temelinde yeniden düzenlenmesidir; Üniversitenin bütün bileşenlerinin yönetim ve karar sürecine katılmalarının güvence altına alınmasıdır;

Baskıcı ve cins ayrımcı uygulamalarla dolu eğitim programlarından vazgeçilmesidir.

Bu ülkenin mühendis, mimar ve şehir plancıları olarak biz;

Eğitimin parasız olduğu bir üniversite istiyoruz.

Öğretim üyelerinin, çalışanların, öğrencilerin, tüm söz ve karar süreçlerine katıldığı, eğitim kadrolarının ekonomik koşullarının, insanca yaşayabilecekleri, hak ettikleri seviyede, zamanlarını tamamen öğretime ve araştırmaya ayırabilecekleri düzeyde olduğu bir üniversite istiyoruz.

Bilim ve teknolojinin üretildiği ve üretenin teşvik edildiği bir üniversite istiyoruz.

Emeğe, insan haklarına saygılı barışın ve hoşgörünün hâkim olduğu özerk-bilimsel-demokratik bir üniversite istiyoruz.

Biz YÖK'süz bir üniversite istiyoruz.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

Türkiye'nin Öncelikli Gündemi Barışın Egemen Kılınmasıdır

TMMOB, DİSK, KESK ve TTB 15 Eylül 2010 tarihinde bir basın açıklaması yaptı.

Türkiye demokratikleşme sürecinde bir kez daha kritik bir dönemeçtedir. Toplumsal talepler ve halkımızın demokratikleşme yönündeki beklentileri ancak ülkede barışın dilinin hakim olması, sorunların üzerine diyalogu, katılımı öne çıkaran bir yaklaşımla karşılanabilir.

Türkiye yapılaşmış savaş ve çatışma koşullarında başta can kayıpları olmak üzere maddi manevi ağır bedeller ödemiştir. Soruna yönelik askeri çözüm yaklaşımlarının geçersiz olduğunun defalarca kanıtlanması dışında hiçbir olumlu sonucu olmayan çatışma ortamından ülke bir an önce çıkarılmalıdır. Ancak bu yakıcı ihtiyaca karşın akan kan durmamaktadır.

Bu nedenle şu anda yaşanan "eylemsizlik" sürecinin devam etmesi ve barış ortamının kalıcı bir hale getirilmesini önemli buluyoruz. Sorun ancak kalıcı bir barışın yaratacağı güven ortamında tartışılabilir ve çözüme kavuşturulabilir.

Barış ortamının kalıcılaştırılması ise siyasi iktidarın toplumsal gerilimi azaltmak yönünde bir iradeyi ortaya koymasıyla mümkün olacaktır. Bu doğrultuda operasyonlar durdurulmalı, alınan "eylemsizlik" kararı devam ettirilmeli, silahlar mutlaka susturulmalıdır. Belediye başkanları başta olmak üzere meşru zeminlerde verdikleri mücadele ya da dile getirdikleri görüşleri nedeniyle tutuklu bulunan yurttaşlar salıverilmeli, demokratik bir tartışma ortamı yaratılmalıdır.

Tüm siyasi partiler ve toplumsal örgütlerin temsilcileri kalıcı bir barış ortamının yaratılması için sürece aktif bir biçimde katılmalı; ırkçı-şoven, dışlayıcı yaklaşımların elimizdeki barış fırsatını bir kez daha heba etmesi engellenmelidir.

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK)
Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK)
Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB)
Türk Tabipleri Birliği (TTB)